

PROCEDURY POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH TRUDNYCH, KRYZYSOWYCH I INNYCH W ZESPOLE SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU

Wychowanie jest skomplikowanym procesem kształtowania dojrzałej osobowości człowieka, w którym świadomie powinni brać udział przede wszystkim Rodzice i Szkoła. Największe prawa wychowawcze w stosunku do swych dzieci posiadają Rodzice, a Szkoła wspiera ich w dziedzinie wychowania. Musi istnieć spójność oddziaływań wychowawczych między Rodziną, Szkołą i innymi instytucjami wspierającymi ten proces.

Spis treści

WSTĘP.....	4
I. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU AGRESJI SŁOWNEJ UCZNIĄ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.....	5
II. PROCEDURA POSTĘPOWANIA NAUCZYCIELA Z UCZNIEM ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU SPRAWIAJĄCYM TRUDNOŚCI WYCHOWAWCZE.....	6
III. PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIĄ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU – SPRAWCY CZYNU KARALNEGO LUB PRZESTĘPSTWA.....	7
IV. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU AGRESYWNEGO ZACHOWANIA UCZNIĄ WZGLĘDEM SIEBIE LUB INNYCH W ZESPOLE SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.....	8
V. PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIĄ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU – OFIARY CZYNU KARALNEGO.....	10
VI. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY NAUCZYCIEL PODEJRZEWA, ŻE NA TERENIE ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU ZNAJDUJE SIĘ UCZEŃ BĘDĄCY POD WPŁYWEM ALKOHOLU, NARKOTYKÓW LUB INNYCH SUBSTANCJI ODURZAJĄCYCH...11	
VII. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY NAUCZYCIEL ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU PODEJRZEWA, ŻE UCZEŃ JEST W POSIADANIU SUBSTANCJI PRZYPOMINAJĄCEJ NARKOTYK.....	13
VIII. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU NIEUSPRAWIEDLIWIONEJ NIEOBECNOŚCI UCZNIĄ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.....	14
IX. PROCEDURA POSTĘPOWANIA NA WYPADEK ZAMACHU, ZAMIARU PRÓBY SAMOBÓJCZEJ UCZNIĄ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.....	15
X. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO FUNKCJONARIUSZOWI PUBLICZNEMU – NAUCZYCIELOWI ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.....	16
XI. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU KORZYSTANIA PRZEZ UCZNIĄ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU Z TELEFONU KOMÓRKOWEGO ORAZ INNYCH ELEKTRONICZNYCH NOŚNIKÓW DŹWIĘKU I OBRAZU W CZASIE ZAJĘĆ LEKCYJNYCH I UROCZYSTOŚCI SZKOLNYCH.....	17
XII. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY UCZEŃ USKARŻA SIĘ NA ZŁE SAMOPOCZUCIE W CZASIE POBYTU NA TERENIE ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU....	18
XIII. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU ZAGROŻENIA TERRORYSTYCZNEGO W ZESPOLE SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.....	19
XIV. PROCEDURA REAGOWANIA NA EPIZOD PSYCHOTYCZNY UCZNIĄ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.....	21
XV. PROCEDURA KONTAKTU Z MEDIAMI W SYTUACJI KRYZYSOWEJ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.....	22
XVI. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W WYPADKU STWIERDZENIA NA TERENIE ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU PRZYPADKÓW WSZAWICY.....	23

XVII.	PROCEDURA USTALANIA OKOLICZNOŚCI I PRZYCZYN WYPADKÓW UCZNIÓW I PRACOWNIKÓW SZKOŁY ORAZ POSTĘPOWANIA POWYPADKOWEGO W ZESPOLE SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.....	24
XVIII.	PROCEDURA PRZYPROWADZANIA I ODBIERANIA DZIECI Z ODDZIAŁÓW PRZEDSZKOLNYCH W ZESPOLE SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.....	26
XIX.	PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU KRADZIEŻY NA TERENIETERENIE ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.....	29
XX.	PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU NISZCZENIA MIENIA SZKOLNEGO.....	31
XXI.	PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU FAŁSZERSTWA DOKONANEGO PRZEZ UCZNIĄ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU	33
XXII.	PROCEDURA KORZYSTANIA Z PLACU ZABAW PRZY ZESPOLE SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.....	34
XXIII.	PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU UJAWNIENIA CYBERPRZMOCY W ZESPOLE SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.....	35
XXIV.	PROCEDURY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU STWIERDZENIA PALENIA PAPIEROSÓW PRZEZ UCZNIÓW ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.....	38

WSTĘP

W pracy szkolnej nauczyciele-wychowawcy napotykają wiele sytuacji, które powodują dezorganizację procesu dydaktyczno-wychowawczego i nie posiadają jednoznacznych, prostych rozwiązań. Wpływają zaś negatywnie na naukę uczniów, komplikują życie młodych ludzi, prowadząc do patologii lub zagrożeń takich jak uzależnienia, agresja, przestępczość, nerwice, fobie szkolne itd.

Mając na celu eliminowanie przyczyn i przejawów niewłaściwych zachowań, uczynienie oddziaływań wychowawczych bardziej skutecznymi i trafnymi, opracowano procedury postępowania w sytuacjach trudnych wychowawczo oraz krytycznych. Wypracowane procedury postępowania mają też na celu zwiększenie bezpieczeństwa życia w szkole oraz ułatwienie i ujednoczenie postępowania osób odpowiedzialnych za bezpieczeństwo uczniów.

Zespół ds. Aktualizowania Procedur Postępowania w Sytuacjach Trudnych zaktualizował procedury, uwzględniając przepisy prawne i statut szkoły.

Pojęcie sytuacji trudnej wychowawczo

Sytuacja trudna lub krytyczna najczęściej zachodzi, gdy nauczyciel spotyka się z niewłaściwymi postawami uczniów, dezorganizującymi pracę na zajęciach lekcyjnych i poza nimi, a także utrudniającymi realizację i przebieg procesu dydaktyczno-wychowawczego.

Cele procedur

- usprawnienie i zwiększenie skuteczności oddziaływań wychowawczych szkoły w sytuacjach trudnych;
- wskazanie działań naprawczych (korekcyjnych, terapeutycznych);
- zapobieganie powtarzaniu się zachowań niepożądanych poprzez wskazanie działań profilaktycznych;
- wypracowanie metod współpracy ze środowiskiem rodzinnym ucznia;

Warunki konieczne do stosowania procedur

Adekwatne postępowanie w sytuacjach trudnych lub krytycznych wymaga dobrego rozpoznania problemu, zdarzenia, pełnej wiedzy na temat ucznia i jego rodziny, rozpoznania motywów postępowania i zastosowania odpowiedniej procedury postępowania. Nauczyciele i wychowawcy mogą wspierać się pomocą psychologa szkolnego, nadzoru pedagogicznego, personelu medycznego, pracowników obsługi szkoły oraz liczyć na wsparcie Policji, Sądu ds. Rodziny i Nieletnich, poradni specjalistycznych. Skuteczność zastosowania procedur wymaga dobrej współpracy ze środowiskiem rodzinnym ucznia.

Metody, którymi można to osiągnąć to:

- zebrania klasowe integracyjne;
- spotkania indywidualne z wychowawcą;
- spotkania typu wychowawca - psycholog szkolny - rodzic, które można poszerzyć w zależności od sytuacji o Dyrektora, nauczyciela uczącego;
- dziennik ucznia z informacjami o zaistniałych sytuacjach;
- kontakty listowne, telefoniczne, mailowe z rodzicami;
- udział rodziców w imprezach szkolnych (uroczystości, pokazy, akademie itp.);
- udział rodziców w wycieczkach szkolnych;
- udział rodziców w działaniach wychowawczych szkoły;

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU AGRESJI SŁOWNEJ UCZNIĄ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU

Podstawy prawne stosowanej procedury:

- 1) Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1481);
- 2) Zarządzenie nr 1619 Komendanta Głównego Policji z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów w zakresie przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich oraz działań podejmowanych na rzecz małoletnich;
- 3) Statut Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Suścu z oddziałami przedszkolnymi;

I. Działania profilaktyczne:

1. Omówienie problematyki na Radzie Pedagogicznej – szkolenie wewnętrzne lub zewnętrzne.
2. Zapoznanie uczniów z konsekwencjami karnymi agresji słownej – spotkanie z przedstawicielem Policji i innych służb.
3. Zapoznanie uczniów i rodziców ze sposobem postępowania w przypadku wystąpienia agresji słownej - wdrażanie procedury.

II. Działania na wypadek zaistnienia przypadku agresji słownej ucznia:

1. Nauczyciel bądź pracownik szkoły będący świadkiem agresji słownej zobowiązany jest do:
 - natychmiastowej słownej i stanowczej reakcji na zaistniałą sytuację, tzn.: zareagować i powstrzymać dalszą agresję słowną - wyjaśnić uczniowi bądź uczennicy jego/jej zachowanie;
 - zgłoszenia faktu do wychowawcy bądź psychologa szkolnego;
 - zanotowania zaistniałego zdarzenia w dzienniku lekcyjnym w „Uwagach o uczniach”.
2. Wychowawca bądź psycholog szkolny przeprowadza rozmowę o charakterze ostrzegawczym z uczniem bądź uczniami biorącymi udział w zachowaniu agresywnym celem ustalenia przyczyn – konfrontacja zdarzenia.
3. Wychowawca bądź psycholog szkolny informuje uczniów o konsekwencjach zachowania agresywnego, zgodnych ze Statutem Szkolnym.
4. Wychowawca powiadamia rodziców o zaistniałej sytuacji. Fakt rozmowy z rodzicem wychowawca odnotowuje w dzienniku lekcyjnych (opis szczegółowy zdarzenia przechowuje w teczce wychowawcy).
5. W przypadku powtarzających się aktów agresji słownej lub pojawiającego się nasilenia przejawów agresji słownej u ucznia, wychowawca zwraca się z prośbą o pomoc do Dyrektora Szkoły.
6. Dyrektor Szkoły przeprowadza rozmowę z uczniem w obecności rodziców i wychowawcy. Zobowiązuje rodziców do podjęcia działań zapobiegających agresji słownej przez ucznia.
7. W przypadku braku poprawy zachowania ucznia, Dyrektor podejmuje działania dyscyplinujące zgodnie ze Statutem Szkoły, np. nagana Dyrektora, zakaz udziału w imprezach szkolnych, karne przeniesienie do równoległej klasy.
8. W przypadku agresji słownej skierowanej do nauczyciela lub innych pracowników szkoły, Dyrektor zobowiązany jest do podjęcia działań zgodnie z procedurą postępowania w przypadku przestępstwa przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu.

III. Działania naprawcze:

1. Współpraca pomiędzy wychowawcą, Dyrektorem, psychologiem szkolnym – monitoring zachowania ucznia po interwencji zgodnej z procedurą.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA NAUCZYCIELA Z UCZNIEM ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU SPRAWIAJĄCYM TRUDNOŚCI WYCHOWAWCZE

Podstawy prawne:

- 1) Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1481);
- 2) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 sierpnia 2015 r. w sprawie zakresu i form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomanii (Dz.U. 2015 poz. 1249 ze zm.);
- 3) Zarządzenie nr 1619 Komendanta Głównego Policji z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów w zakresie przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich oraz działań podejmowanych na rzecz małoletnich;
- 4) Statut Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Suścu z oddziałami przedszkolnymi;

I. Działania profilaktyczne:

1. Omówienie problematyki na Radzie Pedagogicznej – szkolenie wewnętrzne lub zewnętrzne.
2. Zapoznanie uczniów z konsekwencjami niewłaściwego zachowania.
3. Zapoznanie uczniów i rodziców ze sposobem postępowania w przypadku ucznia sprawiającego trudności wychowawcze - wdrażanie procedury.

II. Działania na wypadek zaistnienia przypadku ucznia sprawiającego trudności wychowawcze:

1. Nauczyciel – wychowawca ma obowiązek przeprowadzenia diagnozy sytuacji szkolnej i rodzinnej uczniów na początku roku szkolnego.
2. Nauczyciel podejmuje działania wychowawcze zmierzające do eliminacji trudności i rozwiązania problemów szkolnych ucznia.
3. Nauczyciel informuje rodzica o istniejących trudnościach i zapoznaje go ze swoim planem działań, jednocześnie zobowiązuje rodzica do rzetelnej współpracy.
4. W przypadku utrzymujących się trudności wychowawczych z uczniem nauczyciel inicjuje spotkanie z członkami Zespołu Kryzysowego celem uzyskania pomocy i wsparcia w przezwyciężaniu problemów wychowawczych.
5. Zespół Kryzysowy opracowuje plan naprawczy w celu przezwyciężenia trudności ucznia uwzględniający zadania i zobowiązania do realizacji dla rodziców.
6. Psycholog we współpracy z wychowawcą klasy przeprowadza diagnozę problemów wychowawczych i emocjonalnych ucznia.
7. Wychowawca występuje do rodzica o zgodę na przeprowadzenie badań w Poradni Psychologiczno – Psychologicznej, rzetelnie informując rodzica o znaczeniu opinii w dalszej edukacji ucznia.
8. W przypadku braku zgody rodzica na przeprowadzenie badań w poradni ucznia, którego postępowanie zagraża bezpieczeństwu innych, nauczyciel postępuje zgodnie z procedurą dotyczącą postępowania z uczniem agresywnym.
9. Na najbliższym spotkaniu Rady Pedagogicznej nauczyciel szczegółowo zapoznaje grono nauczycielskie z zaistniałym problemem, przedstawia dotychczasowe działania oraz stan faktyczny na dany dzień.

III. Działania naprawcze:

1. Współpraca pomiędzy wychowawcą, Dyrektorem, psychologiem szkolnym i rodzicem – monitoring zachowania ucznia po interwencji zgodnej z procedurą.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIĄ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU – SPRAWCY CZYNU KARALNEGO LUB PRZESTĘPSTWA

Podstawy prawne:

- 1) Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1481);
- 2) Ustawa z 6 kwietnia 1990 r. o Policji (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 161);
- 3) Ustawa z 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (tekst jedn.: Dz.U. z 2018 r., poz. 1600)
- 4) Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (tekst jedn.: Dz.U. 2018 poz. 969);
- 5) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 sierpnia 2015 r. w sprawie zakresu i form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomanii (Dz.U. 2015 poz. 1249 ze zm.);
- 6) Zarządzenie nr 1619 Komendanta Głównego Policji z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów w zakresie przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich oraz działań podejmowanych na rzecz małoletnich;
- 7) Statut Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Suścu z oddziałami przedszkolnymi;

I. Działania profilaktyczne:

1. Szkolenie Rady Psychologicznej na temat odpowiedzialności karnej dzieci i młodzieży.
2. Uświadamianie uczniów z konsekwencjami karnymi niewłaściwego zachowania- prelekcja, spotkania z przedstawicielami Policji.
3. Poznanie środowiska lokalnego i rodzinnego uczniów, zwrócenie uwagi na możliwość demoralizacji.
4. Zapoznanie z procedurą uczniów oraz rodziców i opiekunów.

II. Postępowanie wobec ucznia, sprawcy czynu karalnego lub przestępstwa:

Nauczyciel bądź pracownik szkoły, który jest świadkiem powyższego działania ucznia, jest zobowiązany do:

1. Doprowadzenia sprawy, jeżeli przebywa na terenie szkoły, pod opiekę psychologa, Wicedyrektora lub Dyrektora szkoły (powiadomienie o incydencie).
2. Zabezpieczenia ewentualnych dowodów przestępstwa lub przedmiotów pochodzących z przestępstwa.
3. Współpracy z wychowawcą klasy w ustaleniu okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia.

Wychowawca klasy jest zobowiązany do:

1. Powiadomienia rodziców/opiekunów prawnych sprawcy.
2. Ustalenia okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia.
3. Sporządzenia notatki służbowej, przechowywania dokumentacji zdarzenia w teczce wychowawcy.

Dyrektor szkoły jest zobowiązany do:

1. Niezwłocznego powiadomienia policji w przypadku, gdy sprawa jest poważna (rozbój, uszkodzenie ciała, itp.) lub sprawca nie jest uczniem szkoły i jego tożsamość nie jest nikomu znana.
2. Nadzoru przebiegu dochodzenia na terenie szkoły.

III. Działania naprawcze:

1. Po wystąpieniu zdarzenia, jeżeli jest to możliwe, Zespół Kryzysowy określa sposób postępowania.
2. Współpraca pomiędzy wychowawcą, Dyrektorem, psychologiem szkolnym i rodzicem – monitoring zachowania ucznia po interwencji zgodnej z procedurą.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU AGRESYWNEGO ZACHOWANIA UCZNIĄ WZGLĘDEM SIEBIE LUB INNYCH W ZESPOLE SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU

Podstawy prawne stosowanej procedury:

- 1) Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1481);
- 2) Ustawa z 6 kwietnia 1990 r. o Policji (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 161);
- 3) Ustawa z 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (tekst jedn.: Dz.U. z 2018 r., poz. 1600)
- 4) Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (tekst jedn.: Dz.U. 2018 poz. 969);
- 5) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 sierpnia 2015 r. w sprawie zakresu i form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomanii (Dz.U. 2015 poz. 1249 ze zm.);
- 6) Zarządzenie nr 1619 Komendanta Głównego Policji z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów w zakresie przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich oraz działań podejmowanych na rzecz małoletnich;
- 7) Statut Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Suścu z oddziałami przedszkolnymi;

I. Działania profilaktyczne:

1. Omówienie problematyki na Radzie Pedagogicznej – szkolenie wewnętrzne lub zewnętrzne.
2. Zapoznanie uczniów z procedurą w czasie godzin wychowawczych.
3. Zapoznanie rodziców z procedurą w czasie zebrania.
4. Poruszenie problematyki agresywnego zachowania, pomocy uczniom przejawiającym agresywne zachowanie oraz poszkodowanym w czasie spotkań z psychologiem, wychowawcą klasy i innymi nauczycielami.

II. Postępowanie wobec ucznia, sprawcy czynu karalnego lub przestępstwa:

Nauczyciel bądź pracownik szkoły, który jest świadkiem agresywnego zachowania uczniów, jest zobowiązany do:

1. Natychmiastowej słownej i stanowczej reakcji na zaistniałą sytuację poprzez:
 - odizolowanie ucznia zachowującego się agresywnie od grupy,
 - wezwanie, w razie potrzeby, do pomocy innego nauczyciela, psychologa lub innego pracownika szkoły,
 - udzielenie pomocy ofierze agresji i zapewnienie bezpieczeństwa pozostałym uczniom.
2. Jeżeli to możliwe, ustala przyczynę agresji. Przeprowadza rozmowę ze stronami konfliktu, uświadamiając im nieodpowiednie zachowanie. O zajściu informuje wychowawcę i psychologa szkolnego.
3. Wychowawca informuje rodziców ucznia o jego agresywnym zachowaniu, zwracając uwagę na konieczność przeprowadzenia przez rodziców rozmowy z dzieckiem.
4. Uczeń, który dopuścił się zachowania agresywnego, otrzymuje uwagę lub naganę wpisaną przez wychowawcę klasy do dziennika lekcyjnego w „Uwagach o uczniach”.
5. W przypadku konieczności zdyscyplinowania wyjątkowo agresywnego ucznia bądź nagminnie przejawiającego zachowania agresywne poinformowana zostaje policja w celu podjęcia interwencji zapewniającej bezpieczeństwo uczniom i pracownikom szkoły.
6. Jeśli zachowanie ucznia nie ulega poprawie, wychowawca zwraca się z pisemną prośbą o zgłoszenie się rodzica (prawnego opiekuna) do szkoły:
 - przeprowadza rozmowę z rodzicem (prawnym opiekunem), pogłębiając wiedzę na temat ucznia, jego rozwoju intelektualnego, społecznego, emocjonalnego,
 - na prośbę wychowawcy rozmowę przeprowadza psycholog szkolny (w obecności rodziców), analizując przyczyny zaburzonego zachowania ucznia, pomagając rodzicom w doborze metod wychowawczych,
 - brak zmiany w zachowaniu ucznia powoduje przeprowadzenie z nim rozmowy przez psychologa szkolnego w obecności rodziców,

- psycholog szkolny sporządza notatkę z rozmowy z uczniem i rodzicem, którą podpisuje zarówno uczeń jaki i rodzic.
- 7. W przypadku utrzymywania się nieprawidłowych relacji ucznia z rówieśnikami (pobicia, zaczepianie itp.), wychowawca wskazuje rodzicom potrzebę przeprowadzenia specjalistycznych badań psychologicznych, w celu otrzymania dalszych wskazówek dotyczących prowadzenia ucznia.
- 8. W sytuacji, kiedy uczeń w dalszym ciągu stwarza zagrożenie dla innych uczniów, Dyrektor Szkoły w porozumieniu z psychologiem i wychowawcą ucznia kieruje wnioskiem do Sądu Rodzinnego o zastosowanie środka wychowawczego zapobiegającego demoralizacji ucznia.

III. Działania naprawcze:

1. Współpraca pomiędzy wychowawcą, Dyrektorem, psychologiem szkolnym i rodzicem – monitoring zachowania ucznia po interwencji zgodnej z procedurą.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIĄ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU – OFIARY CZYNU KARALNEGO

Podstawy prawne:

- 1) Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1481);
- 2) Ustawa z 6 kwietnia 1990 r. o Policji (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 161);
- 3) Ustawa z 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (tekst jedn.: Dz.U. z 2018 r., poz. 1600)
- 4) Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (tekst jedn.: Dz.U. 2018 poz. 969);
- 5) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 sierpnia 2015 r. w sprawie zakresu i form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomanii (Dz.U. 2015 poz. 1249 ze zm.);
- 6) Zarządzenie nr 1619 Komendanta Głównego Policji z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów w zakresie przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich oraz działań podejmowanych na rzecz małoletnich;

I. Działania profilaktyczne:

5. Omówienie problematyki na Radzie Pedagogicznej – szkolenie wewnętrzne lub zewnętrzne.
6. Zapoznanie uczniów z procedurą w czasie godzin wychowawczych.
7. Zapoznanie rodziców z procedurą w czasie zebrania.
8. Poruszenie problematyki agresywnego zachowania, pomocy uczniom przejawiającym agresywne zachowanie oraz poszkodowanym w czasie spotkań z psychologiem, wychowawcą klasy i innymi nauczycielami.

II. Postępowanie wobec ucznia, ofiary czynu karalnego lub przestępstwa:

Nauczyciel, który był świadkiem zdarzenia karalnego bądź otrzymał informacje o takim fakcie jest zobowiązany do:

1. Udzielenia pierwszej pomocy (przedmedycznej), bądź zapewnienia jej udzielenia poprzez wezwanie pielęgniarki lub lekarza, w przypadku, kiedy ofiara doznała obrażeń.
2. Niezwłocznego powiadomienia wychowawcy klasy oraz Dyrektora Szkoły.

Wychowawca klasy:

1. Powiadamia rodziców ucznia, pozostaje z uczniem do czasu przybycia rodziców/opiekunów prawnych.
2. Ustala okoliczności zdarzenia.
3. Wpisuje uwagę lub naganę uczniowi odpowiedzialnemu za zdarzenie w dzienniku lekcyjnym - „Uwagi o uczniach”.
4. Sporządza notatkę służbową ze zdarzenia, przechowuje ją w teczce wychowawcy.

Dyrektor szkoły:

1. Zawiadamia Policję w przypadku, kiedy istnieje konieczność profesjonalnego zabezpieczenia śladów przestępstwa, ustalenia okoliczności i ewentualnych świadków zdarzenia.
2. Sprawuje nadzór lub wyznacza osoby odpowiedzialne za wyjaśnienie zdarzenia.

III. Działania naprawcze:

1. Współpraca pomiędzy wychowawcą, Dyrektorem, psychologiem szkolnym i rodzicem – monitoring zachowania ucznia po interwencji zgodnej z procedurą.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY NAUCZYCIEL PODEJRZEWA, ŻE NA TERENIE ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU ZNAJDUJE SIĘ UCZEŃ BĘDĄCY POD WPLYWEM ALKOHOLU, NARKOTYKÓW LUB INNYCH SUBSTANCJI ODURZAJĄCYCH

Podstawy prawne:

- 1) Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1481);
- 2) Ustawa z 6 kwietnia 1990 r. o Policji (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 161);
- 3) Ustawa z 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (tekst jedn.: Dz.U. z 2018 r., poz. 1600)
- 4) Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (tekst jedn.: Dz.U. 2018 poz. 969);
- 5) Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jedn.: Dz.U. z 2018 r. poz. 2137);
- 6) Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r. poz. 852);
- 7) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 sierpnia 2015 r. w sprawie zakresu i form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomanii (Dz.U. 2015 poz. 1249 ze zm.);
- 8) Zarządzenie nr 1619 Komendanta Głównego Policji z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów w zakresie przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich oraz działań podejmowanych na rzecz małoletnich;
- 9) Statut Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Suścu z oddziałami przedszkolnymi;

I. Działania profilaktyczne:

1. Omówienie problematyki na Radzie Pedagogicznej – szkolenie wewnętrzne lub zewnętrzne.
2. Zapoznanie uczniów z procedurą w czasie godzin wychowawczych.
3. Zapoznanie rodziców z procedurą w czasie zebrania.
4. Wskazanie konsekwencji spożywania i uzależnienia od środków odurzających, alkoholu, narkotyków, poruszanych na spotkaniach z psychologiem szkolnym.
5. Działania wychowawców i innych nauczycieli na rzecz profilaktyki uzależnień.

II. Działania w przypadku podejrzeń nauczyciela co do ucznia, którego zachowanie wskazuje na spożycie alkoholu, narkotyków lub innych substancji odurzających:

Nauczyciel bądź pracownik szkoły, który podejrzewa, że uczeń może być pod wpływem alkoholu, narkotyków lub innych środków odurzających:

1. Powiadamia o swoich przypuszczeniach wychowawcę klasy.
2. Odizolowuje ucznia od reszty klasy, ale ze względów bezpieczeństwa nie pozostawia go samego; stwarza warunki, w których nie będzie zagrożone jego życie ani zdrowie.
3. Wzywa pielęgniarkę szkolną w celu stwierdzenia stanu trzeźwości lub odurzenia, ewentualnie udzielenia pomocy medycznej.
4. Zawiadamia o tym fakcie Dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów, których zobowiązuje do niezwłocznego przybycia do szkoły. Gdy rodzice/opiekunowie odmówią odebrania dziecka, o pozostaniu ucznia w szkole, czy przewiezieniu do placówki służby zdrowia, albo przekazaniu go do dyspozycji funkcjonariuszom policji - decyduje Dyrektor, po ustaleniu aktualnego stanu zdrowia ucznia.
5. Dyrektor zawiadamia najbliższą jednostkę Policji zgodnie z art. 43 ust. 1 Ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. W przypadku stwierdzenia stanu nietrzeźwości (stężenie we krwi powyżej 0,5 promila alkoholu lub w wydychanym powietrzu powyżej 25 mg w 1 dm³), policja ma możliwość przewiezienia ucznia do izby wytrzeźwień albo do policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych - na czas niezbędny

do wytrzeźwienia (maksymalnie do 24 godzin). O fakcie umieszczenia zawiadamia się rodziców/opiekunów oraz sąd rodzinny, jeśli uczeń nie ukończył 18 lat.

6. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji Policji.

III. Działania naprawcze:

1. Zebranie Zespołu Kryzysowego – ustalenie dalszych etapów postępowania.
2. Pomoc psychologa szkolnego - kontakt z instytucjami państwowymi lub społecznymi.
3. Diagnoza wsparcia ucznia przez rodzinę, bliskich, znajomych.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY NAUCZYCIEL ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU PODEJRZEWA, ŻE UCZEŃ JEST W POSIADANIU SUBSTANCJI PRZYPOMINAJĄCEJ NARKOTYK

Podstawa prawna:

- 1) Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1481);
- 2) Ustawa z 6 kwietnia 1990 r. o Policji (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 161);
- 3) Ustawa z 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (tekst jedn.: Dz.U. z 2018 r., poz. 1600)
- 4) Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (tekst jedn.: Dz.U. 2018 poz. 969);
- 5) Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r. poz. 852);
- 6) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 sierpnia 2015 r. w sprawie zakresu i form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomanii (Dz.U. 2015 poz. 1249 ze zm.);
- 7) Zarządzenie nr 1619 Komendanta Głównego Policji z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów w zakresie przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich oraz działań podejmowanych na rzecz małoletnich;
- 8) Statut Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Suścu z oddziałami przedszkolnymi;

I. Działania profilaktyczne:

1. Szkolenie Rady Pedagogicznej na temat środków i substancji narkotycznych.
2. Indywidualne szkolenia lub udział w kursach, konferencjach dotyczących narkotyków, nauczycieli i innych pracowników szkoły.
3. Spotkanie młodzieży ze specjalistami od uzależnień, ze szczególnym zwróceniem uwagi na wygląd i zastosowanie środków odurzających.
4. Zapoznanie z procedurą uczniów oraz rodziców i opiekunów.

II. Działania na wypadek zaistnienia sytuacji.

1. Nauczyciel w obecności innej osoby (wychowawca, psycholog, itp.) ma prawo zażądać, aby uczeń przekazał mu tę substancję, pokazał zawartość torby szkolnej oraz kieszeni (we własnej odzieży), ewentualnie innych przedmiotów budzących podejrzenie co do ich związku z poszukiwaną substancją. Nauczyciel nie ma prawa samodzielnie wykonać czynności przeszukania odzieży ani teczki ucznia – jest to czynność zastrzeżona wyłącznie dla Policji.
2. O swoich spostrzeżeniach nauczyciel powiadamia Dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów ucznia i wzywa ich do natychmiastowego stawiennictwa.
3. W przypadku, gdy uczeń, mimo wezwania, odmawia przekazania nauczycielowi substancji i pokazania zawartości torby szkolnej, Dyrektor szkoły wzywa Policję, która przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia oraz zabezpiecza znalezione substancje i zabiera ją do ekspertyzy.
4. Jeżeli uczeń wyda substancję dobrowolnie, nauczyciel informuje niezwłocznie Policję w celu natychmiastowego przekazania zabezpieczonej substancji. Wcześniej próbuje ustalić, w jaki sposób i od kogo, uczeń nabył substancję.
5. Całe zdarzenie wychowawca wraz z nauczycielem podejmującym procedurę dokumentuje, sporządzając możliwie dokładną notatkę z ustaleń wraz ze swoimi spostrzeżeniami i umieszcza w teczce wychowawcy klasy.
6. Dalsze czynności wyjaśniające prowadzi Policja.
7. Szkoła podejmuje ostateczne decyzje dotyczące sprawy po przeprowadzeniu dochodzenia i otrzymaniu wyjaśnień od Policji.

III. Działania naprawcze:

1. Zebranie Zespołu Kryzysowego – ustalenie dalszych etapów postępowania.
2. Pomoc psychologa szkolnego - kontakt z instytucjami państwowymi lub społecznymi.
3. Diagnoza wsparcia ucznia przez rodzinę, bliskich, znajomych.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU NIEUSPRAWIEDLIWIONEJ NIEOBECNOŚCI UCZNIĄ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCIE

Podstawy prawne:

- 1) Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1481);
- 2) Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1438);
- 3) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz.U. 2001 nr 61 poz. 624 ze zm.);
- 4) Statut Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Suście z oddziałami przedszkolnymi;

I. Działania profilaktyczne:

1. Zapoznanie uczniów z procedurą w czasie godzin wychowawczych.
2. Zapoznanie rodziców z procedurą w czasie zebrania.

II. Działania na wypadek zaistnienia sytuacji.

1. W przypadku utrzymującej się nieobecności ucznia bez powiadomienia Szkoły przez rodziców (tydzień) wychowawca telefonicznie informuje rodziców o nieobecności ucznia w szkole, z prośbą o kontakt osobisty.
2. Jeżeli ujawniono wcześniejsze przypadki nieusprawiedliwionej nieobecności ucznia w szkole, wychowawca wykonuje telefon informujący rodziców o jego absencji w dniu jej wystąpienia.
3. Jeżeli nie ma możliwości kontaktu telefonicznego, mailowego lub rodzic dwukrotnie nie stawiał się na umówione spotkanie z wychowawcą, zostaje wysłane pisemne zawiadomienie o absencji ucznia (listem poleconym przez sekretariat szkoły) z prośbą o kontakt rodzica ze szkołą.
4. W przypadku dalszego unikania kontaktu ze strony rodziców/opiekunów prawnych Dyrektor przekazuje pisemną informację o nierealizowaniu obowiązku szkolnego przez ucznia i niedopełnieniu obowiązków przez rodziców/opiekunów prawnych.
5. Wysłanie ponownej informacji Dyrektora do rodziców (patrz pkt.4) jest jednoznaczne z powiadomieniem Sądu Rodzinnego oraz Organu Prowadzącego Szkołę o nierealizowaniu obowiązku szkolnego przez ucznia.
6. Środkiem egzekucji administracyjnej obowiązku szkolnego jest grzywna art.121 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
7. Sąd Rejonowy stosuje odpowiedni środek wychowawczy, zapobiegając w ten sposób demoralizacji ucznia.

III. Działania naprawcze:

1. Współpraca pomiędzy wychowawcą, Dyrektorem, psychologiem szkolnym i rodzicem – monitoring zachowania ucznia po interwencji zgodnej z procedurą.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA NA WYPADEK ZAMACHU, ZAMIARU PRÓBY SAMOBÓJCZEJ UCZNIĄ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU

Podstawy prawne:

- 1) Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1481);
- 2) Ustawa z 6 kwietnia 1990 r. o Policji (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 161);
- 3) Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (tekst jedn.: Dz.U. 2018 poz. 969);

I. Działania profilaktyczne:

1. Omówienie problematyki na Radzie Psychologicznej – szkolenie wewnętrzne lub zewnętrzne.
2. Wdrażanie procedur przewidywania zamachów samobójczych – ankiety.
3. Analiza zagrożenia problemem samobójstw – Zespół Kryzysowy.
4. Zwracanie uwagi na uczniów:
 - przekazujących komunikaty werbalne i niewerbalne o możliwości popełnienia próby samobójczej, np.: „wolałbym nie żyć”, „wolałbym się nigdy nie urodzić”, „mam ochotę się zabić”,
 - piszących testament,
 - przekazujących komunikaty na temat życia pozagrobowego,
 - przejawiających brak troski o wygląd zewnętrzny, unikających kontaktów koleżeńskich.

II. Działania na wypadek zaistnienia zamachu samobójczego:

1. Pracownik szkoły będący świadkiem zamachu samobójczego na terenie szkoły jest zobowiązany do udzielenia pierwszej pomocy przedmedycznej, wezwania Pogotowia Ratunkowego, poinformowania opiekunów prawnych, rodziców, Dyrektora.
2. Zabezpieczenie miejsca zdarzenia, zapewnienie opieki uczniowi.
3. Dyrektor powiadamia Organ Prowadzący Szkołę oraz Kuratorium. Dyrektor powiadamia wyżej wymienione organy, jeśli powziął informacje o zamachu samobójczym ucznia także poza terenem Szkoły.
4. Dyrektor powołuje niezwłocznie Zespół Kryzysowy, który podejmuje następujące działania:
 - analiza zaistniałej sytuacji,
 - nawiązanie kontaktu z poszkodowanym lub jego rodziną (ustalenie stanu zdrowia dziecka),
 - zapewnienie wsparcia psychologicznego uczniowi oraz jego rodzinie,
 - powiadomienie Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej o zaistniałym zdarzeniu, nawiązanie współpracy z innymi instytucjami państwowymi w celu rozwiązania zaistniałego problemu,
 - bieżące monitorowanie sytuacji.

III. Działania naprawcze:

1. Dokonanie oceny ryzyka ponowienia zamachu poprzez ucznia.
2. Kontakt z Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną w Tomaszowie Lubelskim w celu ustalenia strategii działań.
3. Diagnoza wsparcia ucznia przez rodzinę, bliskich, znajomych.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO FUNKCJONARIUSZOWI PUBLICZNEMU – NAUCZYCIELOWI ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU

Podstawy prawne:

- 1) Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1481);
- 2) Ustawa z 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (tekst jedn.: Dz.U. z 2018 r., poz. 1600)
- 3) Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (tekst jedn.: Dz.U. 2018 poz. 969);
- 4) Statut Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Suścu z oddziałami przedszkolnymi;

Zgodnie z przepisami Kodeksu karnego, za przestępstwa przeciwko funkcjonariuszom publicznym należy uznać:

- art. 222 - naruszenie nietykalności osobistej,
- art. 223 - czynną napaść wspólnie z innymi osobami lub z użyciem broni palnej lub innego niebezpiecznego przedmiotu bądź środka obezwładniającego,
- art. 224 - stosowanie groźby bezprawnej lub przemocy w celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej,
- art. 226 - znieważenie funkcjonariusza publicznego.

I. Działania profilaktyczne:

1. Uświadamianie uczniów z konsekwencjami karnymi niewłaściwego zachowania - prelekcja, spotkania z psychologiem, z przedstawicielami Policji.
2. Zapoznanie z procedurą uczniów oraz rodziców i opiekunów.

II. Procedura postępowania w przypadku przestępstwa przeciwko nauczycielowi.

1. Jeżeli w stosunku do nauczyciela uczeń, rodzic lub inna osoba używa obelżywych wyzwisk, groźenia, opluwania, przyczepiania karteczek z obraźliwymi tekstami, rzucania przedmiotami, stosuje agresję fizyczną lub psychiczną, itp. to:
 - nauczyciel o zaistniałej sytuacji powiadamia Dyrektora, opisując okoliczności,
 - wychowawca klasy w porozumieniu z nauczycielem sporządza pisemną notatkę, którą przechowuje w „teczce wychowawcy”.
 - w przypadku popełnienia przestępstwa przez osobę pełnoletnią Dyrektor zawiadamia policję,
 - jeżeli sprawcą przestępstwa był uczeń, Dyrektor w porozumieniu z wychowawcą, udziela nagany,
 - Dyrektor o wydarzeniu informuje rodziców/prawnych opiekunów,
 - w przypadku ponownego popełnienia przestępstwa przez tego samego ucznia Dyrektor zawiadamia Policję.

III. Działania naprawcze:

1. Współpraca pomiędzy wychowawcą, Dyrektorem, psychologiem szkolnym i rodzicem – monitoring zachowania ucznia po interwencji zgodnej z procedurą.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU KORZYSTANIA PRZEZ UCZNIĄ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU Z TELEFONU KOMÓRKOWEGO ORAZ INNYCH ELEKTRONICZNYCH NOŚNIKÓW DŹWIĘKU I OBRAZU W CZASIE ZAJĘĆ LEKCYJNYCH I UROCZYSTOŚCI SZKOLNYCH.

Podstawy prawne:

- 1) Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1481);
- 2) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz.U. 2001 nr 61 poz. 624 ze zm.);
- 3) Statut Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Suścu z oddziałami przedszkolnymi;

Zasady korzystania z telefonów komórkowych oraz innych elektronicznych nośników dźwięku i obrazu w czasie zajęć lekcyjnych i uroczystości szkolnych.

1. Podczas zajęć edukacyjnych obowiązuje uczniów całkowity zakaz używania telefonów komórkowych oraz innych elektronicznych nośników dźwięku i obrazu.
2. Przed rozpoczęciem zajęć edukacyjnych uczeń ma obowiązek wyłączyć i schować telefon lub inny elektroniczny nośnik dźwięku i obrazu.
3. Nagrywanie dźwięku lub obrazu za pomocą sprzętu elektronicznego jest możliwe jedynie za zgodą osoby nagrywanej i fotografowanej.
4. Zaginięcie lub kradzież telefonu lub innego elektronicznego nośnika dźwięku i obrazu należy niezwłocznie zgłosić nauczycielowi lub wychowawcy.

I. Działania profilaktyczne:

1. Zapoznanie uczniów z zasadami korzystania z telefonów komórkowych oraz innych elektronicznych nośników dźwięku i obrazu w czasie zajęć lekcyjnych i uroczystości szkolnych podczas lekcji wychowawczej.
2. Przedstawienie uczniom procedury postępowania w przypadku korzystania z telefonu komórkowego oraz innych elektronicznych nośników dźwięku i obrazu w czasie zajęć lekcyjnych i uroczystości szkolnych podczas lekcji wychowawczej.
3. Zapoznanie rodziców z zasadami i procedurą postępowania w przypadku korzystania z telefonu komórkowego oraz innych elektronicznych nośników dźwięku i obrazu w czasie zajęć lekcyjnych i uroczystości szkolnych.

II. Działania na wypadek nieprzestrzegania przez ucznia zasad korzystania z telefonów komórkowych oraz innych elektronicznych nośników dźwięku i obrazu w czasie zajęć lekcyjnych i uroczystości szkolnych:

1. Naruszenie przez ucznia zasad używania telefonów komórkowych na terenie szkoły powoduje zabranie telefonu do depozytu znajdującego się w sekretariacie.
2. Po stwierdzeniu naruszenia zasad przez ucznia nauczyciel nakazuje wyłączenie aparatu oraz przejmuje urządzenie. Do zakończenia danych zajęć edukacyjnych przechowuje go w klasie.
3. Podczas przerwy międzylekcyjnej nauczyciel oddaje telefon do depozytu w sekretariacie.
4. Opiekun prawny ucznia odbiera aparat lub inne urządzenie w sekretariacie szkoły.
5. Nauczyciel udziela upomnienia uczniowi, który naruszył obowiązujące w szkole zasady korzystania z telefonu komórkowego wpisując adnotację do dziennika lekcyjnego – „uwagi o uczniu”.
6. Wychowawca klasy udziela nagany uczniowi, który wielokrotnie narusza zasady korzystania z telefonu w szkole.
7. W nagłych przypadkach, w czasie trwania lekcji, rodzic /opiekun prawny może skontaktować się z uczniem, dzwoniąc do sekretariatu szkoły.

III. Działania naprawcze:

1. Współpraca pomiędzy wychowawcą, Dyrektorem, psychologiem szkolnym i rodzicem – monitoring zachowania ucznia po interwencji zgodnej z procedurą.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY UCZEŃ USKARŻA SIĘ NA ZŁE SAMOPOCZUCIE W CZASIE POBYTU NA TERENIE ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU

Podstawy prawne:

- 1) Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1481);
- 2) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (Dz.U. z 2003 r. nr 6, poz. 69 ze zm.);

I. Postępowanie nauczyciela w przypadku złego samopoczucia ucznia:

1. Nauczyciel po uzyskaniu informacji od ucznia dotyczących jego stanu zdrowia podejmuje następujące czynności:
 - w nagłych wypadkach natychmiast kontaktuje ucznia z pielęgniarką szkolną poprzez woźną lub innego pracownika szkoły,
 - w innych przypadkach zaprowadza ucznia do pielęgniarki szkolnej podczas przerwy,
 - jeśli stan zdrowia ucznia jest zły, nauczyciel lub pielęgniarka informują o tym fakcie Dyrektora.
2. Dyrektor zawiadamia rodziców lub opiekunów o złym samopoczuciu dziecka i konieczności odebrania go ze szkoły.
3. Wyznaczona przez Dyrektora osoba (pielęgniarka szkolna) sprawuje opiekę nad uczniem do czasu przybycia rodziców.
4. W przypadku nieobecności pielęgniarki nauczyciel kontaktuje się z wychowawcą klasy.
5. Niedopuszczalne jest wyrażenie zgody na samodzielny powrót ucznia do domu, nawet w przypadku telefonicznej rozmowy z rodzicami/opiekunami prawnymi.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU ZAGROŻENIA TERRORYSTYCZNEGO W ZESPOLE SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.

Podstawy prawne:

- 1) Instrukcja postępowania opracowana przez Komendę Główną Policji (<http://isp.policja.pl/isp/aktualnosci/7461.Poradnik-jak-reagowac-w-sytuacji-zagrozenia.html>);
- 2) Instrukcja przeciwpożarowa Zespołu Szkół Publicznych w Suścu.

W przypadku zamachu terrorystycznego efektywność wszelkich działań ukierunkowanych na przeciwdziałanie aktom terroryzmu jest pochodną skuteczności służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo kraju i gotowości społeczeństwa do wspierania tych działań oraz wzajemnego zaufania i odpowiedzialności za wspólne dobro.

I. Informacje ogólne dotyczące terroryzmu:

Terroryzm, to szeroki termin oznaczający użycie siły lub przemocy w stosunku do osób lub własności, w celu: zastraszenia, wymuszenia lub okupu. Skutki terroryzmu mogą obejmować znaczną liczbę ofiar, uszkodzenia budynków, zakłócenia w dostępie do podstawowych usług, takich jak: elektryczność, dostawy wody, opieka medyczna, telekomunikacja, komunikacja miejska.

W strukturach polskiej Policji funkcjonują pododdziały antyterrorystyczne i komórki minersko-pirotechniczne, specjalnie przygotowane do tego, aby zapobiegać i stawiać czoła aktom terroru.

Najgroźniejszym z możliwych aktów terrorystycznych jest zamach bombowy. Specyfika zamachu bombowego polega na tym, że poszkodowanymi mogą być wszyscy, którzy znajdują się w polu rażenia ładunku wybuchowego. Ofiarą zamachu może stać się każdy, kto będzie przebywał w pobliżu miejsca wybuchu. Nie mają na to wpływu jego poglądy polityczne lub stan majątkowy. Ofiarą może stać się również matka z dzieckiem na spacerze, emeryt czy też biznesmen wychodzący z banku. W przypadku ataku terrorystycznego, szczególnie bombowego w większości przypadków ofiarami są ludzie, którzy nie mają nic wspólnego z działaniami politycznymi! Zdarzają się przypadki, że podłożona bomba zostanie ujawniona przed eksplozją. Specjaliści posługują się w tym przypadku terminem "incydent bombowy".

Właściwe zachowanie w przypadku wystąpienia takiej sytuacji jest niezwykle ważne dla przebiegu zdarzenia, jego skutków i działania specjalistów policyjnych. Informacji o zagrożeniu incydem bombowym nie wolno bagatelizować ani lekceważyć. Podstawową cechą terroryzmu jest to, iż nie ma wyraźnych znaków ostrzegawczych o możliwości wystąpienia zamachu lub są one trudno dostrzegalne. Dlatego szczególnie ważne w profilaktyce jest zwracanie uwagi na to co dzieje się w najbliższym otoczeniu, np. podczas zakupów, w podróży, podczas uczestnictwa w imprezach masowych, uroczystościach religijnych i innych miejscach publicznych, gdzie przebywa duża liczba ludzi, a zwłaszcza w szkole.

Zainteresowania i uwagi wymagają:

- rzucające się w oczy nietypowe zachowania osób;
- pozostawione bez opieki przedmioty typu: teczki, paczki, pakunki itp.;
- osoby ubrane nietypowo do występującej pory roku;
- samochody, a w szczególności furgonetki pozostawione w nietypowych miejscach tj. w pobliżu kościołów lub miejsc organizowania imprez masowych, zgromadzeń, szkół.

II. Działania profilaktyczne:

1. Omówienie problematyki terroryzmu na spotkaniu pracowników szkoły, przeszkolenie na wypadek zamachu bombowego lub innego aktu terroryzmu.
2. Zapoznanie uczniów z tematyką terroryzmu, ze szczególnym zwróceniem uwagi na postrzeganie zachowań nietypowych lub elementów nietypowych na terenie szkoły.
3. Przedstawienie zagrożeń terroryzmem podczas spotkań z rodzicami.

III. Procedura postępowania w czasie zagrożenia terrorystycznego:

1. Uczeń, który zauważył podejrzane zachowujące się osoby lub przedmioty pozostawione bez opieki oraz przypuszcza, że może to być próba ataku terrorystycznego, natychmiast informuje nauczyciela lub innego pracownika szkoły.
2. Nauczyciel, który uzyskał informację o możliwości ataku terrorystycznego natychmiast informuje Dyrektora lub Wicedyrektora.

3. Dyrektor, który dowiedział się o podłożeniu ładunku wybuchowego lub przedmiotu niewiadomego pochodzenia, co do którego istnieje podejrzenie, że może on stanowić zagrożenie dla osób i mienia lub otrzymał telefon z informacją o zagrożeniu terrorystycznym, natychmiast zgłasza ten fakt służbom odpowiedzialnym za bezpieczeństwo na tym terenie: najbliższej jednostce Policji lub władzom administracyjnym.
4. Przy braku informacji o konkretnym miejscu podłożenia „bomby” użytkownicy pomieszczeń powinni sprawdzić swoje miejsce pracy i jego bezpośrednie otoczenie celem odnalezienia przedmiotów nieznanego pochodzenia.
5. Podejrzanych przedmiotów NIE WOLNO DOTYKAĆ! O ich lokalizacji należy powiadomić dyrekcję szkoły.
6. Pomieszczenia ogólnodostępne (korytarze, klatki schodowe, toalety, piwnice, strychy) oraz najbliższe otoczenie zewnętrzne obiektu sprawdzają i przeszukują osoby wyznaczone.
7. Do czasu przybycia Policji należy w miarę istniejących możliwości zabezpieczyć zagrożone miejsce, zachowując elementarne środki bezpieczeństwa, bez narażania siebie i innych osób na niebezpieczeństwo.
8. Po przybyciu Policji na miejsce, przejmuje ona dalsze kierowanie akcją.
9. Należy bezwzględnie wykonywać polecenia policjantów.
10. Jeśli zapadnie decyzja o ewakuacji, należy zachować spokój i opanowanie, pozwoli to na sprawne i bezpiecznie opuszczenie zagrożonego rejonu.
11. W czasie ewakuacji należy postępować zgodnie z instrukcją postępowania w czasie ewakuacji, chyba, że prowadzący akcją zdecydują inaczej.
12. Identyfikacją i rozpoznawaniem zlokalizowanego ładunku wybuchowego oraz jego neutralizacją zajmują się uprawnione i wyspecjalizowane jednostki i komórki organizacyjne Policji.

PROCEDURA REAGOWANIA NA EPIZOD PSYCHOTYCZNY UCZNIĄ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.

I. Działania profilaktyczne.

1. Omówienie skutecznych metod reagowania – współpraca ze specjalistą.
2. Omówienie procedury w Zespole Kryzysowym.
3. Zapoznanie uczniów i nauczycieli z „10 tezami o schizofrenii”, *zał. 2*.
4. Opracowanie listy placówek zajmujących się udzielaniem pomocy osobom chorym psychicznie.

II. Procedura postępowania na epizod psychotyczny ucznia.

1. Nauczyciel będący świadkiem zdarzenia pozostaje w kontakcie z uczniem, nie pozostawia ucznia samego.
2. W czasie kontaktu z dzieckiem reaguje spokojnie, łagodnie, delikatnie.
3. Nauczyciel próbuje jak najszybciej, bez rozgłosu, przeprowadzić ucznia w spokojne, bezpieczne miejsce (gabinet pielęgniarki, sekretariat, pokój Wicedyrektora lub psychologa szkolnego).
4. Nauczyciel o zaistniałej sytuacji jak najszybciej informuje Dyrektora.
5. Dyrektor, nauczyciel lub wskazana przez niego osoba natychmiast zawiadamia pogotowie ratunkowe.
6. Dyrektor udziela informacji telefonicznej rodzicom/opiekunom prawnym.

III. Działania naprawcze.

1. Jeżeli uczeń wraca do szkoły po leczeniu szpitalnym (dłuższej nieobecności), należy przygotować klasę do odpowiedniego zachowania się. Zaplanować tematyczne zajęcia edukacyjne, spotkanie z psychologiem, itp.
2. Jeżeli uczeń nie wyraża chęci na informowanie klasy o chorobie, nie podejmować działań patrz pkt.1.
3. Zorganizować spotkanie nauczycieli ze specjalistą, określić wymagania wobec ucznia biorąc pod uwagę natężenie choroby i skutki uboczne stosowanych leków.
4. W miarę możliwości konsultować postępowanie wobec ucznia z lekarzem prowadzącym leczenie.
5. Udzielić wsparcia rodzicom, wskazać możliwości korzystania z form leczenia psychicznego dostępnych w PPP, PZP, grupie wsparcia w OIK.

PROCEDURA KONTAKTU Z MEDIAMI W SYTUACJI KRYZYSOWEJ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU

1. Kontakt z mediami w sytuacji kryzysowej odbywa się w formie oficjalnych komunikatów.
2. W przygotowaniu oficjalnych komunikatów bierze udział Zespół Kryzysowy, należy podjąć współpracę z Wydziałem Edukacji Gminy Susiec.
3. Tylko Dyrektor lub wyznaczona przez Dyrektora osoba kontaktuje się z mediami, przekazując niezbędne informacje.
4. Pozostali pracownicy szkoły nie udzielają informacji o kryzysie, nie wyrażają swoich opinii publicznie do czasu oficjalnego zakończenia sprawy.
5. Należy wyznaczyć miejsce oraz godzinę, gdzie będą udzielane informacje dotyczące zdarzenia.
6. Na zapytania ze strony mediów należy odpowiadać natychmiast, przekazując jedynie pewne informacje, unikając domysłów na temat prawdopodobnych przyczyn sytuacji kryzysowej.
7. W miarę możliwości należy zwołać konferencję prasową, której przewodniczący Dyrektor Szkoły lub osoba przez niego upoważniona.
8. Obecność kadry zarządzającej na konferencji jest obowiązkowa.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W WYPADKU STWIERDZENIA NA TERENIE ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU PRZYPADKÓW WSZAWICY

Podstawa prawna:

- 1) Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1481);
- 2) Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r. poz. 1507);
- 3) Ustawa z dnia 12 kwietnia 2019 r. o opiece zdrowotnej nad uczniami (Dz.U. 2019 r. poz. 1078);

I. Procedura postępowania w wypadku stwierdzenia na terenie Zespołu Szkół Publicznych w Suścu przypadków wszawicy:

1. W przypadku podejrzenia o występowanie wszawicy wśród dzieci i młodzieży szkolnej, pielęgniarka szkolna przeprowadza kontrolę czystości wśród uczniów, których rodzice wyrazili pisemną zgodę na objęcie ich przeglądem.
2. W przypadku stwierdzenia występowania wszawicy u dzieci pielęgniarka informuje rodziców o konieczności wykonania wśród wszystkich domowników zabiegów leczniczych.
3. Na czas leczenia uczeń nie powinien uczęszczać na zajęcia szkolne.
4. Po zakończeniu terapii uczeń jest poddany ponownemu przeglądowi higieny w gabinecie pielęgniarki szkolnej.
5. W celu ograniczenia występowania choroby pielęgniarka szkolna dokonuje przeglądu całej klasy, do której uczęszcza uczeń chory, a także przeglądu klas jego rodzeństwa.
6. Pielęgniarka informuje Dyrekcję szkoły o skali zjawiska, natomiast rodzicom przekazuje informacje o stanie czystości włosów i skóry głowy ich dzieci oraz informacje dotyczące przeprowadzenia koniecznych zabiegów higienicznych.
7. W miarę potrzeby Dyrektor organizuje działania edukacyjne dotyczące w/w. problematyki skierowane do dzieci, rodziców, opiekunów prowadzone przez pielęgniarkę szkolną.
8. Wychowawca lub pielęgniarka przekazuje informację wszystkim rodzicom klas, w których występują przypadki wszawicy o konieczności systematycznego sprawdzenia czystości skóry głowy i włosów u dzieci.
9. W przypadku występowania trudności w rozwiązywaniu problemu np. w rodzinach o niskim statusie socjoekonomicznym należy podjąć współpracę z władzami samorządowymi (pomocą społeczną), w celu udzielenia wsparcia tym rodzinom w rozwiązywaniu problemu wszawicy wśród wszystkich domowników.

PROCEDURA USTALANIA OKOLICZNOŚCI I PRZYCZYN WYPADKÓW UCZNIÓW I PRACOWNIKÓW SZKOŁY ORAZ POSTĘPOWANIA POWYPADKOWEGO W ZESPOLE SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU

Podstawa prawna:

- 1) Ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r. poz. 1205);
- 2) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 31 października 2018 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (Dz.U. 2018 poz. 2140);
- 3) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie ustalania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy (Dz.U. 2009 nr 105 poz. 870);
- 4) Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie trybu uznawania zdarzenia powstałego w okresie ubezpieczenia wypadkowego za wypadek przy pracy, kwalifikacji prawnej zdarzenia, wzoru karty wypadku i terminu jej sporządzenia (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 1618);
- 5) Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 24 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad oraz trybu uznawania zdarzenia za wypadek w drodze do pracy lub z pracy, sposobu jego dokumentowania, wzoru karty wypadku w drodze do pracy lub z pracy oraz terminu jej sporządzania (tekst jedn.: Dz.U. z 2013 r. poz. 924);

I. Terminologia:

1. Za **wypadek** ucznia/pracownika uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z realizacją zajęć szkolnych/z wykonywaniem pracy:
 - podczas lub w związku z wykonywaniem przez ucznia/pracownika zwykłych czynności lub poleceń nauczycieli/ przełożonych,
 - podczas lub w związku z wykonywaniem przez ucznia/ pracownika czynności (bez polecenia) w czasie pozostawania pod nadzorem szkoły/ w czasie wykonywania obowiązków pracowniczych,
 - podczas zajęć szkolnych, poza terenem szkoły, wynikających z realizacji zadań programowych szkoły, - w czasie pozostawiania pracownika w dyspozycji zakładu pracy w drodze między siedzibą zakładu pracy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.
2. Za **śmiertelny wypadek** ucznia/pracownika uważa się wypadek, w wyniku którego nastąpiła śmierć w okresie nie przekraczającym 6 miesięcy od dnia wypadku.
3. Za **ciężki wypadek** ucznia/pracownika uważa się wypadek, w wyniku którego nastąpiło ciężkie uszkodzenie ciała, takie jak: utrata wzroku, słuchu, mowy, zdolności rozrodczej lub inne uszkodzenie ciała albo rozstroju zdrowia, naruszające podstawowe funkcje organizmu, a także choroba nieuleczalna lub zagrażająca życiu, trwała choroba psychiczna, całkowita lub częściowa niezdolność do nauki/pracy w szkole albo trwałe, istotne zeszpecenie lub zniekształcenie ciała.
4. Za **zbiorowy wypadek** ucznia/pracownika uważa się wypadek, któremu w wyniku tego samego zdarzenia uległy co najmniej dwie osoby.

II. Katalog otwarty zdarzeń szczególnych:

- Wypadkiem ucznia jest uraz, który zaistniał na terenie szkoły powodujący widoczne drobne krwawienie lub urazowe zmiany ciała: siniaki, guzy, zadrapania. itp.
- Wypadkiem ucznia jest uraz, który powstał na terenie szkoły i nie spowodował łatwo dostrzegalnych zmian zewnętrznych, ale był wskazany jako przyczyna nieobecności na lekcji lub zajęciach.
- Wypadkiem ucznia jest również wyżej wymieniony uraz, który zdarzył się podczas imprezy lub wycieczki szkolnej organizowanej przez szkołę. Badanie w trybie ustalonym dla wypadku ucznia podlega każde zdarzenie **zgłoszone pisemnie** (wzór zgłoszenia do pobrania w sekretariacie szkoły) przez rodziców, opiekunów lub świadka wypadku (pracownika szkoły).

III. W sprawie ustalenia okoliczności i przyczyn wypadków uczniowskich i pracowniczych powołuje się zespół powypadkowy w składzie:

- a. przewodniczący - specjalista ds. BHP;
- b. członek – Społeczny Inspektor Pracy;

IV. Postępowanie pracownika szkoły w czasie zaistnienia wypadku.

1. Pracownik szkoły, który powziął wiadomość o wypadku niezwłocznie zapewnia poszkodowanemu opiekę, w miarę możliwości udzielając poszkodowanemu pomocy przedmedycznej oraz sprowadzając pomoc (pogotowie ratunkowe, pielęgniarkę szkolną, inną osobę pełnoletnią).
2. Pracownik szkoły, który przyjął informację o wypadku śmiertelnym, ciężkim, zbiorowym jest zobowiązany do zabezpieczenia miejsca wypadku do czasu ustalenia okoliczności i przyczyn w sposób wykluczający:
 - dopuszczenie do miejsca osób niepowołanych,
 - zmiany położenia przedmiotów, które spowodowały wypadek lub pozwolą odtworzyć jego okoliczności.Dokonywanie zmian w miejscu wypadku jest dopuszczalne, jeżeli zachodzi konieczność ratowania osób lub mienia albo zapobieżenia grożącemu niebezpieczeństwu. W sytuacji innego wypadku zespół powypadkowy ustala okoliczności i przyczyny na podstawie rozmów przeprowadzonych z poszkodowanym i świadkami wypadku.
3. Każdy wypadek jaki zdarzył się na terenie szkoły lub podczas zajęć organizowanych przez szkołę poza jej terenem należy zgłosić niezwłocznie na obowiązującym druku. Obowiązek zgłoszenia dotyczy rodziców, opiekunów prawnych, pracowników szkoły.
4. W wypadku śmiertelnym, ciężkim, zbiorowym należy informować niezwłocznie Dyrektora Zespołu, a w razie jego nieobecności dyżurującą kadrę kierowniczą.
5. Dyżurująca kadra kierownicza informuje o wypadku:
 - rodziców poszkodowanego (prawnych opiekunów),
 - szkolnego specjalistę ds. BHP, społecznego inspektora pracy,
 - w przypadku wypadku śmiertelnego, ciężkiego i zbiorowego – także prokuratora i kuratora oświaty,
 - o wypadku, do którego doszło w wyniku zatrucia – także inspektora sanitarnego.
6. Zespół powypadkowy ustala okoliczności i przyczyny wypadku natychmiast po otrzymaniu wiadomości o wypadku, a w szczególności:
 - dokonuje oględzin miejsca wypadku, stanu technicznego urządzeń oraz bada warunki wykonywania pracy/*nauki* i inne okoliczności, które mogły mieć wpływ na powstanie wypadku,
 - prowadzi rozmowę z poszkodowanym (o ile stan zdrowia na to pozwala), świadkami wypadku,
 - w miarę potrzeby zasięga opinii lekarza lub innych specjalistów.
7. Przedstawiciel ustawowy poszkodowanego ucznia, poszkodowany pracownik, ma prawo zgłoszenia uwag i zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole powypadkowym wg obowiązujących przepisów o czym zespół powypadkowy jest zobowiązany pouczyć pracownika i ucznia (rodzica lub opiekuna prawnego).

V. Działania naprawcze:

1. Zebranie Zespołu Kryzysowego – ustalenie dalszych etapów postępowania.
2. Pomoc psychologa szkolnego - kontakt z instytucjami państwowymi lub społecznymi.
3. Diagnoza wsparcia ucznia przez rodzinę, bliskich, znajomych.

PROCEDURA PRZYPROWADZANIA I ODBIERANIA DZIECI Z ODDZIAŁÓW PRZEDSZKOLNYCH W ZESPOLE SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU

Podstawa prawna:

- 1) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz.U. 2001 nr 61 poz. 624 ze zm.);
- 2) Statut Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Suścu z oddziałami przedszkolnymi;
- 3) Statut Przedszkola Samorządowego w Suścu;

I. Cele procedury:

Zapewnienie bezpiecznych warunków przebywania dziecka w przedszkolu.

II. Zakres procedury:

Dokument reguluje zasady przyprowadzania i odbierania dzieci.

III. Definicja przedmiotu procedury:

- Przyprowadzanie dzieci do oddziału przedszkolnego - doprowadzenie dziecka do sali i oddanie pod opiekę nauczycielki.
- Odebranie dziecka z oddziału przedszkolnego - osobiste stawienie się rodzica lub osoby upoważnionej u nauczycielki i zakomunikowanie chęci odebrania dziecka

IV. Kogo dotyczy procedura? Do przestrzegania procedury zobowiązani są rodzice i nauczyciele.

V. Procedura przyprowadzania i odbierania dzieci z oddziałów przedszkolnych w Zespole Szkół Publicznych w Suścu:

1. Rodzice przyprowadzają i odbierają dziecko z oddziału przedszkolnego, są odpowiedzialni za jego bezpieczeństwo w drodze do szkoły - do momentu przekazania go pod opiekę nauczyciela, oraz w drodze ze szkoły – od chwili zabrania go z oddziału przedszkolnego.
2. Dopuszcza się możliwość odbierania dzieci przez osoby dorosłe posiadające zdolność prawną i upoważnione na piśmie przez rodziców lub prawnych opiekunów.
3. Rodzice ponoszą odpowiedzialność prawną za bezpieczeństwo dziecka przyprowadzanego i odbieranego z oddziału przedszkolnego przez upoważnioną przez nich osobę .
4. Szczegółowe zasady przyprowadzania i odbierania dzieci z oddziału przedszkolnego:
 - Oddziały przedszkolne czynne są od godziny 6.30 do 16.30,
 - Rodzice, w karcie zgłoszenia dziecka do oddziału przedszkolnego podają imiona i nazwiska osób upoważnionych do przyprowadzania i odbierania dziecka - osoby te muszą posiadać zdolność prawną.
 - Rodzic (opiekun) jest zobowiązany przyprowadzić dziecko do oddziału przedszkolnego między godz. 6.30 a 8.00 i przekazać je nauczycielce pracującej w sali tego oddziału.
 - Dzieci odbierane są z oddziału przedszkolnego od godz. 13.00. W sytuacjach podyktowanych potrzebami rodziców dziecko może być odebrane wcześniej. Wówczas rodzic zwalnia dziecko z zajęć, składając prośbę na piśmie.
 - Nauczycielka bierze odpowiedzialność za dziecko od momentu jego wejścia do sali, w związku z czym rodzic/opiekun zobowiązany jest przyprowadzić dziecko do nauczycielki – nie wolno pozostawiać go na placu szkolnym, ani też wysyłać bez opieki, np. od bramy szkolnej do budynku szkolnego lub z szatni.
 - Dzieci mogą być przyprowadzane i odbierane również przez inne osoby dorosłe, nie wymienione w karcie zgłoszenia, upoważnione przez rodziców lub prawnych opiekunów na piśmie - jednorazowo lub na ściśle określony czas (*załącznik nr 1*). Wypełnione oświadczenie o osobach odpowiedzialnych za przyprowadzanie i odbieranie dziecka rodzice/opiekunowie osobiście przekazują wychowawczyni oddziału przedszkolnego.
 - Nauczyciel nie może wydać dziecka osobie trzeciej na telefoniczną prośbę rodziców.
 - Rodzice lub osoby upoważnione przyprowadzają dziecko lub odbierają bezpośrednio w obecności nauczyciela odpowiedzialnego za dziecko.

- Nauczyciel może odmówić wydania dziecka w przypadku, gdy stan osoby zamierzającej odebrać dziecko będzie wskazywał, że nie jest ona w stanie zapewnić dziecku bezpieczeństwa (np. upojenie alkoholowe, agresywne zachowanie). Nauczyciel oddziału przedszkolnego ma obowiązek zatrzymać dziecko w przedszkolu do czasu wyjaśnienia sprawy. W tym przypadku należy wezwać drugiego rodzica, opiekuna prawnego dziecka, lub upoważnioną do odbioru inną osobę.
- Życzenie rodziców dotyczące nie odbierania dziecka przez jednego z rodziców musi być poświadczane przez orzeczenie sądowe.
- W wypadku odebrania dziecka przez rodziców/opiekunów i pozostawiania na terenie szkoły, w szczególności na placu szkolnym, odpowiedzialność za jego zdrowie i bezpieczeństwo ponoszą rodzice lub opiekunowie.
- W przypadku złego samopoczucia dziecka na terenie szkoły powiadamia się o tym rodziców, którzy mają obowiązek jak najszybszego odebrania wychowanka ze szkoły i zapewnienia mu opieki medycznej.
- W przypadku, gdy dziecko nie zostanie odebrane po upływie czasu pracy oddziału przedszkolnego nauczyciel zobowiązany jest powiadomić telefonicznie rodziców lub osoby upoważnione do odbioru o zaistniałym fakcie.
- Jeżeli pod wskazanymi numerami telefonów (praca, dom, tel. komórkowy) nie można uzyskać informacji o miejscu pobytu rodziców lub osób upoważnionych do odbioru dziecka nauczyciel oczekuje z dzieckiem w placówce przedszkolnej 0,5 godziny.
- Po upływie tego czasu nauczyciel powiadamia Dyrektora, on podejmuje decyzję o poinformowaniu Komisariatu Policji o niemożliwości skontaktowania się z rodzicami (prawnymi opiekunami) dziecka.
- W przypadku braku możliwości powiadomienia Dyrektora nauczyciel sam podejmuje decyzję o powiadomieniu policji.
- Rodzice zobowiązani są przestrzegać godzin przyprowadzania i odbierania dzieci.

Upoważnienie

do przyprowadzania/odbierania dziecka z Przedszkola Samorządowego w Suścu/oddziału przedszkolnego przy
Zespole Szkół Publicznych w Suścu

.....
/imiona i nazwisko rodziców dziecka/

.....
/adres rodziców dziecka/

Upoważniamy pana/panią

.....
/imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa/

legitymującego/ą się dowodem osobistym do przyprowadzania/odbierania
dziecka

(imię i nazwisko dziecka)

z Przedszkola Samorządowego w Suścu/oddziału przedszkolnego przy Zespole Szkół Publicznych w Suścu.

Upoważnienie wydawane jest na okres:

/okres ważności upoważnienia od – do/

Oświadczamy, że bierzemy na siebie pełną odpowiedzialność prawną za bezpieczeństwo dziecka do chwili jego
przyprowadzenia i od chwili odbioru z oddziału przedszkolnego przez wskazaną wyżej osobę.

Susiec, dnia.....

.....
(podpis rodziców/opiekunów prawnych)

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU KRADZIEŻY NA TERENIE ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.

Podstawy prawne:

- 1) Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (tekst jedn.: Dz.U. z 2018 r., poz. 1600);
- 2) Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r. poz. 821);
- 3) Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (tekst jedn.: Dz.U. 2018 poz. 969);
- 4) Statut Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Suścu z oddziałami przedszkolnymi;

I. Terminologia:

Kradzież (art. 278 kk) - zabór cudzej rzeczy w celu przywłaszczenia. Pod pojęciem zaboru rozumie się fizyczne wyjęcie rzeczy spod władztwa właściciela. Dotyczy to również przedmiotu pozostawionego przez niego w znanym mu miejscu w zamiarze późniejszego jej zabrania. Wymóg dokonania zaboru oznacza, że nie jest możliwa kradzież rzeczy znalezionej przez sprawcę lub jemu powierzonej. Nie wyklucza to odpowiedzialności za inne przestępstwo, a mianowicie za przywłaszczenie.

Kradzież rzeczy ruchomej o wartości nieprzekraczającej 250 zł stanowi wykroczenie (art. 119 k.w.). Wartość przedmiotu przestępstwa nie ma znaczenia przy zaborze karty bankomatowej.

Wykroczeniem pozostaje również zabór w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej przedstawiającej wartość niemajątkową, np.: pamiątkowy dyplom dla właściciela lub zdjęcie osoby najbliższej (art. 126 § 1 k.w.). Wymienione zachowania są **czynem karalnym** w rozumieniu przepisów ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, jeśli sprawcą jest uczeń, który ukończył 13 lat a nie ukończył 17 lat. Natomiast z **przestępstwem** mamy do czynienia wtedy, jeżeli któryś z wymienionych czynów popełni uczeń, po ukończeniu 17 lat. W takiej sytuacji mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny.

W każdym przypadku popełnienia czynu karalnego przez ucznia, który nie ukończył 17 lat, należy zawiadomić policję lub sąd rodzinny, a w przypadku popełnienia przestępstwa przez ucznia, który ukończył 17 rok życia prokuratora lub policję (art. 4 Upn i art. 304 Kpk).

Szkoła nie ponosi odpowiedzialności za zagubienie, zniszczenie, pozostawienie bez nadzoru nauczyciela lub innego pracownika szkoły, przedmiotów wartościowych (np.: telefon, torba, plecak, przedmioty audiowizualne, zegarek). Przedmioty wartościowe uczeń przynosi do szkoły na własną odpowiedzialność.

II. Działania profilaktyczne:

1. Zapoznanie uczniów z konsekwencjami karnymi kradzieży – spotkanie z przedstawicielem Policji, Straży Miejskiej, innych służb.
2. Zapoznanie uczniów i rodziców ze sposobem postępowania w przypadku kradzieży- wdrażanie procedury.
3. Analiza problemu – Zespół Kryzysowy.

III. Procedura postępowania w przypadku kradzieży:

W przypadku, gdy nauczyciel lub inny pracownik szkoły jest świadkiem kradzieży lub został poinformowany przez uczniów o dokonaniu kradzieży przez innego ucznia na terenie szkoły, jest zobowiązany do podjęcia następujących działań:

1. Niezwłocznie powiadomić o kradzieży Dyrektora szkoły, psychologa szkolnego, wychowawcę.
2. Ustalić okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia.
3. Wskazać sprawcę (o ile jest znany i przebywa na terenie szkoły) Dyrektorowi szkoły lub psychologowi szkolnemu.
4. W przypadku ustalenia sprawcy nakłonić go do zwrotu skradzionej rzeczy, powiadomić Dyрекcję szkoły i rodziców ucznia.
5. Sporządzić notatkę służbową dotyczącą zaistniałego zdarzenia.

6. W przypadku wyjaśnienia zajścia, sprawca jest zobowiązany do naprawienia szkody.
7. Uczeń, za swoje postępowanie, zostaje ukarany zgodnie ze *Statutem Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Sułcu/Statutem Gimnazjum Publicznego im. Jana Pawła II w Sułcu*.
8. Dyrektor szkoły, po przyjęciu zawiadomienia i wyjaśnień od nauczyciela lub innego pracownika szkoły o kradzieży, informuje odpowiednie służby.

IV. Działania naprawcze:

1. Współpraca pomiędzy wychowawcą, Dyrektorem, psychologiem szkolnym i rodzicem – monitoring zachowania ucznia po interwencji zgodnej z procedurą.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU NISZCZENIA MIENIA SZKOLNEGO

Podstawy prawne stosowanej procedury:

- 1) Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (tekst jedn.: Dz.U. z 2018 r., poz. 1600);
- 2) Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r. poz. 821);
- 3) Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (tekst jedn.: Dz.U. 2018 poz. 969);
- 4) Zarządzenie nr 1619 Komendanta Głównego Policji z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów w zakresie przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich oraz działań podejmowanych na rzecz małoletnich;
- 5) Statut Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Suścu z oddziałami przedszkolnymi;

I. Działania profilaktyczne:

1. Zapoznanie uczniów z konsekwencjami niszczenia mienia – spotkanie z przedstawicielem Policji, Straży Miejskiej, innych służb.
2. Zapoznanie uczniów i rodziców ze sposobem postępowania w przypadku niszczenia mienia - wdrażanie procedury.

II. Procedura postępowania w przypadku niszczenia mienia szkolnego:

1. W sytuacji dostrzeżenia jakiegokolwiek usterki lub zniszczenia mienia szkolnego, każdy uczeń zobowiązany jest zgłosić szkodę nauczycielowi dyżurującemu, wychowawcy lub innemu pracownikowi szkoły.
2. Uczeń, który zniszczył lub uszkodził mienie szkolne, niezależnie od okoliczności, jest zobowiązany zgłosić ten fakt nauczycielowi dyżurującemu, wychowawcy lub innemu pracownikowi szkoły.
3. Uczeń będący świadkiem niszczenia mienia szkolnego ma obowiązek zgłosić ten fakt nauczycielowi dyżurującemu, wychowawcy lub innemu pracownikowi szkoły.
4. Nauczyciel dyżurujący zobowiązany jest podjąć stosowne interwencje wobec sprawcy zniszczenia.
5. W razie potrzeby zabezpieczenia lub naprawy zniszczonego mienia, nauczyciel dyżurujący ma obowiązek niezwłocznie poinformować o tym wychowawcę klasy oraz Dyrektora.
6. Nauczyciel dyżurujący lub każdy inny pracownik szkoły, który został poinformowany o fakcie niszczenia lub zniszczenia mienia szkolnego ma obowiązek, jak najszybciej, powiadomić o tym wychowawcę sprawcy zniszczenia.
7. Wychowawca przeprowadza z uczniem rozmowę na temat zaistniałej sytuacji, ustala przebieg i okoliczności zdarzenia oraz ewentualnych innych uczestników.
8. Wychowawca podejmuje decyzję o konieczności i sposobie ukarania sprawcy.
9. Wychowawca w porozumieniu z kierownikiem administracji oceniają straty i szkody materialne.
10. Wychowawca niezwłocznie powiadamia rodziców ucznia, który dokonał zniszczenia mienia szkolnego, o zdarzeniu i jego konsekwencjach (wychowawczych i finansowych).
11. Wychowawca ustala z uczniem i rodzicami sposób i termin naprawienia wyrządzonych szkód lub uiszczenia opłaty za ich naprawę (darowizna na rzecz szkoły).
12. Jeśli szkoda nie zostanie naprawiona w ustalonym terminie, Dyrektor szkoły wzywa rodziców (opiekunów prawnych) do natychmiastowego wywiązania się z poczynionych ustaleń.
13. W przypadku, gdy rodzice nadal uchylają się od pokrycia kosztów naprawy lub odkupienia zniszczonego mienia oraz gdy wartość kradzieży lub zniszczenia przekracza 250 PLN sprawa obligatoryjnie jest zgłaszana na Policję.
14. Rodzice i uczeń zobowiązują się do podjęcia pracy nad eliminacją podobnych szkodliwych zachowań.
15. Procedura ta nie obowiązuje w przypadku uszkodzenia mienia prywatnego, za którego posiadanie przez ucznia, szkoła nie ponosi odpowiedzialności.
16. W przypadku, gdy trudno ustalić, kto dokonał zniszczeń, Dyrektor szkoły informuje uczniów klasy, w której może być sprawca, o konieczności jego ujawnienia. Jeśli osoba winna nie zostanie wskazana, Dyrektor szkoły może zobowiązać do pokrycia całkowitego kosztu naprawy zniszczonego mienia wszystkich uczniów danej klasy.

III. Działania naprawcze:

- 1) Współpraca pomiędzy wychowawcą, Dyrektorem, psychologiem szkolnym i rodzicem – monitoring zachowania ucznia po interwencji zgodnej z procedurą.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU FAŁSZERSTWA DOKONANEGO PRZEZ UCZNIĄ ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU

Podstawy prawne:

- 1) Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1481);
- 2) Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r. poz. 821);
- 3) Statut Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Suścu z oddziałami przedszkolnymi;

Sytuacja fałszerstwa w szkole dotyczy:

- 1) przedstawianie fałszywych zwolnień i usprawiedliwień od rodziców,
- 2) podrabianie (przerabianie) zaświadczeń lekarskich, podkładanie prac innych uczniów jako własnych,
- 3) inne przypadki (podrabianie zgody rodziców na udział w zawodach sportowych, wycieczce itp.),
- 4) fałszowanie legitymacji szkolnej,

I. Działania profilaktyczne:

1. Zapoznanie uczniów z konsekwencjami fałszerstwa – pogadanka, spotkanie z przedstawicielem Policji, innych służb.
2. Zapoznanie uczniów i rodziców ze sposobem postępowania w przypadku fałszerstwa - wdrażanie procedury.

II. Procedura postępowania w przypadku fałszerstwa:

1. Osoby mogące podjąć decyzję o wszczęciu postępowania:
 - wychowawca klasy, nauczyciel przedmiotu lub psycholog szkolny,
 - Wicedyrektor i Dyrektor.
2. Świadek zdarzenia (osoba zgłaszająca) zabezpiecza dowody fałszerstwa (jeśli istnieje taka możliwość), powiadamia o sytuacji wychowawcę klasy.
3. Wychowawca klasy powiadamia rodziców ucznia.
4. Wychowawca ustala termin spotkania z uczniem i jego rodzicami celem wyjaśnienia powodów fałszerstwa.
5. Wychowawca informuje rodziców i ucznia o konsekwencjach prawnych oraz szkolnych zdarzenia.
6. W przypadku podrobienia dokumentu szkolnego (dziennik, oficjalne dokumenty szkoły) szkoła przekazuje informację na Policję.

III. Działania naprawcze:

1. Współpraca pomiędzy wychowawcą, Dyrektorem, psychologiem szkolnym i rodzicem – monitoring zachowania ucznia po interwencji zgodnej z procedurą.

PROCEDURA KORZYSTANIA Z PLACU ZABAW PRZY ZESPOLE SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU

Podstawy prawne:

- 1) Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1481);
- 2) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r. poz. 1065);
- 3) Normy z grupy PN-EN 1176 odnoszące się do wyposażenia publicznych placów zabaw oraz określające wymogi dla bezpiecznej nawierzchni na placach zabaw;
- 4) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (Dz.U. z 2003 r. nr 6, poz. 69 ze zm.);

1. Nauczyciele przebywający z dziećmi na placu zabaw zobowiązani są do zapoznania dzieci z regulaminem placu zabaw oraz zasadami prawidłowego wykorzystania przyrządów.
2. Nauczyciele i dzieci przebywający na terenie placu zabaw zobowiązani są do zachowania porządku.
3. Opiekun kontroluje ilość osób korzystających z poszczególnych przyrządów.
4. Należy wdrażać uczniów do przebywania i poruszania się tylko na powierzchni tartanowej.
5. Zabrania się w szczególności:
 - Niszczenia urządzeń zabawowych,
 - Korzystania z urządzeń zabawowych niezgodnie z przeznaczeniem,
 - Spożywania słodyczy, jedzenia, picia,
 - Zaśmiecanie terenu,
 - Niszczenie zieleni,
 - Wprowadzania zwierząt.
6. Wszelkie uszkodzenia elementów zabawowych należy zgłaszać niezwłocznie Dyrektora szkoły.
7. Osoby niszczące sprzęt i urządzenia placu zabaw zostaną obciążone materialnie.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU UJAWNIEŃ CYBERPRZEMOCY ZESPOLE SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU

Podstawy prawne:

- 1) Ustawa z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r. poz. 123);

Cyberprzemoc (agresja elektroniczna) – stosowanie przemocy poprzez: prześladowanie, zastraszanie, nękanie, wyśmiewanie innych osób z wykorzystaniem internetu i narzędzi typu elektronicznego, takich jak: SMS, e-mail, witryny internetowe, fora dyskusyjne w internecie i inne.

I. Działania profilaktyczne:

1. Wprowadzić działania profilaktyczne uświadamiające całej społeczności szkolnej (uczniom, nauczycielom, rodzicom oraz innym pracownikom szkoły) zasad korzystania i zagrożeń płynących z użytkowania różnorodnych technologii informacyjnych i komunikacyjnych.
2. Zapoznanie uczniów z konsekwencjami cyberprzemocy – pogadanka, spotkanie z przedstawicielem Policji, innych służb.
3. Zapoznanie uczniów i rodziców ze sposobem postępowania w przypadku cyberprzemocy - wdrażanie procedury.

II. Procedura postępowania w przypadku ujawnienia cyberprzemocy:

1. Ujawnienie przypadku cyberprzemocy.
Informacja o tym, że w szkole miała miejsce cyberprzemoc może pochodzić z różnych źródeł. Osobą zgłaszającą fakt prześladowania może być poszkodowany uczeń, jego rodzice, inni uczniowie - świadkowie zdarzenia, nauczyciele.
2. Ustalenie okoliczności zdarzenia.
 - Wszystkie przypadki przemocy, a więc także przemocy z wykorzystaniem mediów elektronicznych powinny zostać właściwie zbadane, zarejestrowane i udokumentowane.
 - Jeśli wiedzę o zajściu posiada nauczyciel nie będący wychowawcą, powinien przekazać informację wychowawcy klasy, który informuje o fakcie psychologa szkolnego i Dyrektora.
 - Psycholog szkolny i Dyrektor wspólnie z wychowawcą powinni dokonać analizy zdarzenia i zaplanować dalsze postępowanie.
 - Do zadań szkoły należy także ustalenie okoliczności zdarzenia i ewentualnych świadków.
 - Nauczyciel informatyki w procedurze interwencyjnej, o ile to możliwe, zabezpiecza dowody i ustala tożsamość sprawcy cyberprzemocy.
3. Zabezpieczenie dowodów:
 - Wszelkie dowody cyberprzemocy powinny zostać zabezpieczone i zarejestrowane. Należy zanotować datę i czas otrzymania materiału, treść wiadomości oraz, jeśli to możliwe, dane nadawcy (nazwę użytkownika, adres e-mail, numer telefonu komórkowego, itp.) lub adres strony WWW, na której pojawiły się szkodliwe treści czy profil.
 - Zabezpieczenie dowodów nie tylko ułatwi dalsze postępowanie dostawcy usługi (odnalezienie sprawcy, usunięcie szkodliwych treści z serwisu), ale również stanowi materiał, z którym powinny się zapoznać wszystkie zaangażowane w sprawę osoby: Dyrektor i psycholog szkolny, rodzice, a wreszcie Policja, jeśli doszło do złamania prawa.
4. Identyfikacja sprawcy:
 - Szkoła podejmuje działania mające na celu identyfikację sprawcy cyberprzemocy.
 - W sytuacji kiedy ustalenie sprawcy nie jest możliwe, należy skontaktować się z dostawcą usługi w celu usunięcia z Sieci kompromitujących lub krzywdzących materiałów. Do podjęcia takiego działania zobowiązuje administratora serwisu art. 14 Ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.
 - W przypadku, gdy zostało złamane prawo, a tożsamości sprawcy nie udało się ustalić należy bezwzględnie skontaktować się z policją.
5. Działania wobec sprawcy cyberprzemocy:

- W przypadku, gdy sprawca cyberprzemocy jest znany i jest on uczniem szkoły, psycholog szkolny powinien podjąć następujące działania:
 - przeprowadzić rozmowę z uczniem, której celem jest ustalenie okoliczności zajścia, wspólnie zastanowić się nad jego przyczynami i poszukać rozwiązania sytuacji konfliktowej;
 - omówić z uczniem skutki jego postępowania i poinformować o konsekwencjach regulaminowych, które zostaną wobec niego zastosowane;
 - zobowiązać sprawcę do zaprzestania swojego działania i usunięcia z Sieci szkodliwych materiałów;
 - ustalić ze sprawcą sposób zadośćuczynienia wobec ofiary cyberprzemocy.
 - Jeśli w zdarzeniu brała udział większa grupa uczniów, należy rozmawiać z każdym z nich z osobna, zaczynając od lidera grupy.
 - Nie należy konfrontować sprawcy i ofiary cyberprzemocy.
 - Rodzice sprawcy zostają poinformowani o przebiegu zdarzenia i zapoznani z materiałem dowodowym, a także z decyzją w sprawie dalszego postępowania i podjętych przez szkołę środkach dyscyplinarnych wobec ich dziecka.
 - We współpracy z rodzicami należy opracować projekt kontraktu dla dziecka, określającego zobowiązania ucznia, rodziców i przedstawiciela szkoły oraz konsekwencje nieprzestrzegania przyjętych wymagań i terminy realizacji zadań zawartych w umowie.
6. Zastosowanie środków dyscyplinarnych wobec sprawcy cyberprzemocy:
- Wobec sprawcy cyberprzemocy szkoła stosuje kary zawarte w Statucie Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Suścu / Statucie Gimnazjum Publicznego im. Jana Pawła II w Suścu, takie same, jak w przypadku każdego rodzaju przemocy.
 - Dodatkowo uczeń-sprawca może mieć czasowy zakaz korzystania ze szkolnej pracowni multimedialnej w czasie wolnym lub przynoszenia do szkoły akcesoriów elektronicznych (zgodnie z regulaminem korzystania z telefonów komórkowych lub innych urządzeń elektronicznych).
7. Działania wobec ofiary cyberprzemocy:
- Ofiara cyberprzemocy otrzymuje w szkole pomoc psychologiczno-pedagogiczną udzielaną przez pedagoga lub psychologa szkolnego.
 - W strategii działań pomocowych uczeń-ofiara powinien otrzymać wsparcie psychiczne oraz poradę, jak ma się zachować, aby zapewnić sobie poczucie bezpieczeństwa i nie doprowadzić do eskalacji prześladowania: nie utrzymywać kontaktów ze sprawcą, nie kasować dowodów tj. e-maili, SMS-ów, MMS-ów, zdjęć, filmów. Ważna jest też zmiana danych kontaktowych np. na komunikatorze, zmiana adresu e-mail, a nawet w szczególnie trudnych sytuacjach numeru telefonu (oczywiście robią to rodzice).
 - Po zakończeniu interwencji wychowawca wraz z osobą udzielającą pomocy monitorują sytuację ucznia sprawdzając, czy nie są wobec niego podejmowane dalsze działania przemocy bądź odwetowe ze strony sprawcy.
 - Rodzice dziecka będącego ofiarą cyberprzemocy zostają poinformowani o problemie, podjętych działaniach szkoły i, w miarę potrzeb, otrzymują wsparcie i pomoc specjalistów.
8. Ochrona świadków zgłaszających zdarzenie:
- Opieką psychologiczno-pedagogiczną otacza szkoła świadków zdarzenia uczestniczących w ustalaniu przebiegu zajścia.
 - Osoba, której uczeń zaufał informując o cyberprzemocy ma obowiązek postępować tak, by swoim zachowaniem i działaniem nie narazić świadka zgłaszającego problem.
 - Niedopuszczalne jest konfrontowanie świadka ze sprawcą, jako metoda wyjaśniania sprawy.
- Świadców powinni być objęci profesjonalną ochroną, a wszystkie działania powinny być tak prowadzone, aby zapewniały bezpieczeństwo nie tylko ofierze, ale i świadkom cyberprzemocy. Ważne jest, by w wyniku interwencji nie narażać świadka na groźby i zdarzenia ze strony sprawcy. Całe postępowanie powinno być prowadzone w sposób bardzo dyskretny i poufny.
9. Sporządzenie dokumentacji z zajścia:
- Psycholog szkolny zobowiązany jest do sporządzenia notatki służbowej z rozmów ze sprawcą, poszkodowanym, ich rodzicami oraz świadkami zdarzenia. Dokument powinien zawierać datę i miejsce rozmowy, personalia osób biorących w niej udział i opis ustalonego przebiegu wydarzeń.
 - Jeśli rozmowa przebiegała w obecności świadka (np. wychowawcy) powinien on podpisać notatkę po jej sporządzeniu.

- Jeśli zostały zabezpieczone dowody cyberprzemocy, należy je również włączyć do dokumentacji pedagogicznej (wydruki, opis, itp.).

10. Powiadomienie Sądu Rodzinnego:

- Jeśli rodzice sprawcy cyberprzemocy odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a uczeń nie zaniechał dotychczasowego postępowania Dyrektor szkoły powinien pisemnie powiadomić o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny, szczególnie jeśli do szkoły napływają informacje o innych przejawach demoralizacji dziecka.
- W sytuacji, gdy szkoła wykorzysta wszystkie dostępne jej środki wychowawcze (rozmowa z rodzicami, konsekwencje regulaminowe wobec ucznia, spotkania z psychologiem, itp.), a ich zastosowanie nie przynosi pożądanych rezultatów, Dyrektor powinien zwrócić się do sądu rodzinnego z zawiadomieniem o podjęcie odpowiednich środków wynikających z ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich.
- W przypadku szczególnie drastycznych aktów agresji z naruszeniem prawa, Dyrektor szkoły zobowiązany jest zgłosić te fakty policji i do sądu rodzinnego.

PROCEDURY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU STWIERDZENIA PALENIA PAPIEROSÓW PRZEZ UCZNIÓW ZESPOŁU SZKÓŁ PUBLICZNYCH W SUŚCU.

Podstawa prawna:

- 1) Ustawa z dnia 8 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych oraz ustawę o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz.U. 2010 nr 81 poz. 529);
- 2) Statut Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Suścu z oddziałami przedszkolnymi;

I. Działania profilaktyczne:

1. Omówienie problematyki na Radzie Pedagogicznej – szkolenie wewnętrzne lub zewnętrzne.
2. Zapoznanie uczniów z konsekwencjami palenia papierosów – pogadanka psychologa, pielęgniarki, wychowawcy, spotkanie z przedstawicielem Policji, Straży Miejskiej, innych służb.
3. Zapoznanie uczniów i rodziców ze sposobem postępowania w przypadku palenia papierosów- wdrażanie procedury.

II. Procedury postępowania w przypadku stwierdzenia palenia papierosów przez uczniów:

1. Zakaz palenia papierosów i używania wyrobów tytoniowych w tym także e-papierosów obowiązuje na terenie i wokół Zespołu Szkół Publicznych w Suścu.
2. Zakaz obejmuje także inne miejsca, w których prowadzone są zajęcia lekcyjne i dodatkowe realizowane przez nauczycieli i uczniów ZSP w Suścu (stadion, GOK, podczas wycieczek, rajdów, zajęć terenowych, itp.).
3. Nauczyciel, który zatrzymał (zaobserwował) ucznia na paleniu papierosów lub ma uzasadnione podejrzenie wskazujące na używanie wyrobów tytoniowych zgłasza ten fakt wychowawcy.
4. Jeżeli jest to pierwszy incydent związany z paleniem wskazanego ucznia wychowawca:
 - udziela uczniowi upomnienia w obecności klasy,
 - upomnienie wpisuje do dokumentacji wychowawcy klasowego,
 - przypomina uczniowi dalsze konsekwencje czekające go w przypadku ponownego zatrzymania go na paleniu,
 - informuje o zajściu pisemnie lub telefonicznie rodziców ucznia zaznaczając to w dzienniku,
 - ponadto wychowawca ma prawo zobowiązać ucznia do przygotowania referatu na temat szkodliwości palenia i przedstawienia go przed klasą.
5. Upomnienie udzielone uczniowi powinno być wpisane do dziennika i powinno skutkować przy wystawianiu oceny semestralnej z zachowania.
6. Jeżeli uczeń po raz drugi został zatrzymany na paleniu papierosów lub istnieje uzasadnione podejrzenie wskazujące na używanie przez niego wyrobów tytoniowych wychowawca informuje o tym fakcie psychologa szkolnego.
7. Wychowawca wzywa do szkoły rodziców ucznia, których informuje o zaistniałej sytuacji i udziela uczniowi nagany wychowawcy w obecności rodziców i psychologa.
8. Uczniowi zostaje obniżona ocena z zachowania na koniec semestru o jeden stopień.
9. W przypadku gdy sytuacja opisana powyżej w punkcie 4 powtarza się po raz trzeci wychowawca powiadamia oprócz psychologa także Dyrektora szkoły.
10. Wychowawca wzywa do szkoły rodziców ucznia.
11. Z uczniem w obecności rodziców, Dyrektora szkoły, psychologa i wychowawcy zostaje spisany kontrakt, w którym jednym z oczekiwań jest zobowiązanie się rodziców do zgłoszenia się z dzieckiem do placówki specjalistycznej w celu udzielenia uczniowi pomocy w wyjściu z nałogu i bezwzględne dostosowanie się ucznia do wymagań zawartych w kontrakcie.
12. Uczeń trzykrotnie zatrzymany (zaobserwowany) podczas palenia papierosów otrzymuje na koniec semestru ocenę naganną z zachowania.
13. W przypadku gdy warunki kontraktu nie zostaną dotrzymane przez rodziców i ucznia lub sytuacja z paleniem powtórzy się więcej niż trzykrotnie, Dyrektor szkoły informuje odpowiednie służby (Policja, Sąd Rodzinny), gdyż palenie wyrobów tytoniowych w miejscach objętych zakazem określonych w art. 5 ustawy podlega karze grzywny do 500 zł.
14. Wychowawca o powyższym fakcie informuje rodziców ucznia na piśmie.

10 tez o schizofrenii

- 1. Schizofrenia jest chorobą**
 - jest zaburzeniem czynności psychicznych i somatycznych,
 - powoduje obiektywne lub subiektywne cierpienie,
 - wymaga leczenia,
 - jest wydarzeniem losowym, jak każda choroba,
 - nikomu nie można przypisywać winy za zachorowanie, zwłaszcza samemu choremu i jego rodzinie.

- 2. Schizofrenia jest chorobą o wielu wymiarach**
 - niejasna pozycja: jedna choroba (monogeniczność) lub grupa chorób o podobnych mechanizmach powstania (poligeniczność) lub grupa różnych chorób (heterogeniczność),
 - jest nie tylko chorobą mózgu,
 - podstawowe zaburzenie dotyka mózgu, tzn. ośrodkowych struktur lub mechanizmów neuronalnych, wywierających rozległy wpływ na wiele czynności neuropsychicznych - stanowi ono o podatności na zachorowanie,
 - zaburzenie to może być skutecznie kompensowane przez naturalne mechanizmy,
 - ich załamanie wyzwala ostre kryzysy chorobowy,
 - wysiłek kompensacyjny i ostre kryzysy mogą wywierać wpływ utrwalający zaburzenia,
 - objawy i przebieg choroby są różnorodne, kształtowane przez: trwałe czynniki podatności, okresowego załamywania się mechanizmów kompensacyjnych i wpływ czynników utrwalających,
 - poza mechanizmami chorobowymi, są zachowane liczne mechanizmy zdrowe.

- 3. Schizofrenia jest nie tylko chorobą**
 - jest także doświadczeniem chorej osoby i grupy bliżej otaczającej tę osobę (zwłaszcza rodziny), ponieważ wiąże się z różnorodnymi kryzysami: poczucia rzeczywistości, poczucia tożsamości, poczucia autonomii, poczucia sprawności, poczucia nadziei, poczucia sensu, poczucia istnienia; w grupie: więzi, wolności, zaufania, współdziałania, aktywności, powinności, pozycji, (statusu)
 - nierzadko łatwiej unieść ciężar choroby niż wyzwolonych jej przebiegiem doświadczeń,
 - to doświadczenie miewa własną dynamikę, może prowadzić do rozwoju lub do regresji,

- 4. Schizofrenia nie jest chorobą dziedziczną**
 - stopień pokrewieństwa nie determinuje zachorowania, lecz koreluje z jego ryzykiem,
 - nie wiadomo co jest przenoszone – najprawdopodobniej sprzyjająca zachorowaniu cecha podatności, a nie sama choroba,
 - nieznanym jest model przenoszenia – najprawdopodobniej poligeniczny i wieloczynnikowy,
 - analiza asocjacji i sprzężeń genetycznych – dotąd bez konkluzji.

- 5. Schizofrenia nie jest chorobą nieuleczalną**
 - rokowanie jest zróżnicowane i indywidualnie trudne,
 - znane są postacie ograniczone do jednego epizodu, późne poprawy i późne wyzdrowienia,
 - można skutecznie pomóc w uwolnieniu chorego od objawów lub w ich ograniczeniu, a także w ograniczeniu następstw indywidualnych i społecznych,
 - wymagana jest pomoc wszechstronna, wytrwała, ofiarna.

- 6. Jest schizofrenia - nie ma „schizofreników”**
 - można dostrzec i chore, i zdrowe aspekty funkcjonowania u każdej chorej osoby,
 - nie ma następstw bezwzględnie trwałych,
 - nie ma podstaw ani potrzeby uniformizacji osób chorych przez zastępowanie ich indywidualności etykietą diagnostyczną, negatywnie brzmiącym stereotypem, nazwa cechach piętna (stygmatu),

- 7. Chory na schizofrenię nie przestaje być człowiekiem, osobą, obywatelem - jak każdy z nas**
 - choroba nie podważa człowieczeństwa chorych,
 - choroba nie narusza ludzkiej godności osoby,

- choroba nie ogranicza praw (poza wyjątkowymi sytuacjami),
 - choroba nie pozbawia ani słabości, ani talentów, choć może je uwypuklać lub ograniczać,
8. **Chorzy na schizofrenię nie zagrażają innym bardziej niż osoby zdrowe**
- większości czynów agresywnych i zabronionych przez prawo dopuszczają się zdrowi, a nie chorzy,
 - względna częstość czynów przeciw zdrowiu i życiu jest w grupie chorych prawdopodobnie większa niż w populacji ogólnej, pozostaje ona jednak na podobnym poziomie od dziesiątków lat, a ofiarami są najczęściej osoby bliskie,
 - wielu zagrażającym czynom osób chorych można by zapobiec, gdyby problem wcześniej rozpoznano i wcześniej podjęto odpowiednie postępowanie,
 - ryzyko samobójstwa znacznie przewyższa ryzyko agresji,
9. **Chorzy na schizofrenię oczekują szacunku, zrozumienia i pomocy**
- szacunku - od wszystkich. Przeciw: zabobonom, stereotypom, stygmatom, odtrąceniu, marginalizacji,
 - zrozumienia - od środowisk opiniotwórczych i kulturotwórczych. Przeciw: niewiedzy, bezdusznosci, obojętności, pozorom i fałszowi,
 - pomocy - od środowisk samarytańskich. Przeciw: uprzedmiotowieniu, instrumentalizacji i porzucaniu.
10. **Schizofrenia rzuca światło na pytania egzystencjalne wspólne chorym i zdrowym**
- granice poznawalności świata i własnych przeżyć,
 - o granice między złudzeniem a rzeczywistością,
 - o kryteria prawdy i fałszu,
 - o relacje między wolnością a odpowiedzialnością,
 - o granice i determinanty tożsamości,
 - o sens życia,
 - o jego metafizyczne odniesienia.

Dokument przyjęty na Radzie Pedagogicznej w dniu
 oraz na Radzie Rodziców w dniu
 obowiązuje od dnia uchwalenia.